

ይድረስ:-

ለአለቃ አያሌው ታምሩ!

ባሉበት።

እንደምን አሉ? እግዚአብሔር ይመስገን፡ እኔ ደኅና ነኝ።

በዚህ ደብዳቤዬ አማካይነት ያስተላለፍሁልዎትን የቁም ነገር ጉዳዮች፡ ከዚህ እንደሚከተለው ዘርዘሪ አቅርቤልዎታለሁና፡ አኹን በሚገኙበት የመንፈስ ህልውናዎ፡ ዓይናማ በኾነችው የነፍስ አእምሮዎ፡ በማስተዋል አንብበው እንደሚርረዱልኝ አምናለሁ፡-

፩ኛ፡ እንዲህ፡ ለኹሉ፡ በገሃድ ያቀረብሁትን፡ ይህን ደብዳቤ፡ በሕይወተ ሥጋ እንዳሉ አድርጌ እንድጽፍልዎ የተገደድሁት፡ ለምን እንደኾነ፡ አስቀድሜ ልግለጽልዎ!

ሃይማኖት መቅደሳችን፡ እናት አገራችንና እመ አምላክ ንግሥታችን ከኾነችው፡ ከኢትዮጵያዊቷ ድንግል ማርያም የተወለደው፡ መምሕራችንና ሊቃችን፡ ካህናችንና ንጉሣችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከዚችው፡ ከቅድስት እናቱ ጋር በሚመሩዋት፡ በኢትዮጵያዊቷ የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ፡ "ሙት ወቃሽ!" የሚያስሰኝ ነገር እንደሌለ የሚያረጋግጠውን፡ የነፍስና የትንሣኤ ሕይወት ህልውና (አኗኗር)፡ እንኳንስ እርስዎ ሊቀ ምሁራኑ፡ ሌላው ማናቸውም፡ ተራው ምእመንም ቢኾን፡ "ያዋቂ አጥፊ" ካልኾነ በቀር፡ በተፈጥሮም፣ በልምድም፣ በትምህርትም፣ በሃይማኖትም ያውቀዋል።

ይኸውም፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ በሞተ ሥጋ፡ ከዚህ ዓለም ከተለየ በኋላ፡ የመጨረሻውን መለኮታዊና ዘለዓለማዊ የፍርድ ቃል ሊሰማና ሊቀበል፡ በአዲስ አካል ተነሥቶ፡ ከፈጣሪው ዙፋን ፊት እስከሚቀርብበት፡ እስከክርስቶስ ዳግም ምጽአትና እስከትንሣኤ ዘጉባኤ ድረስ፡ እንደእምነቱና እንደምግባሩ ምንነት፡ ማለትም፡ እውነተኛ (ጻድቅ) እና ደግ ከኾነ፡ በገነት፣ ወይም፡ ሓሰተኛ (ኃጥእ) እና ክፉ ከኾነ፡ በሲኦል፡ በአካለ ነፍሱ፡ ሕያው ኾኖ እንደሚቆይ ታውቆ የሚሠራበት፡ የሃይማኖታችን እውነታ ነው።

ስለዚህ፡ እኔም እንደእርስዎ፡ በተራዬ፡ ይህን፡ ሥጋዊ አካሌን አውልቄና መንፈሳዊውን አካሌን ተላብሼ፡ በሕይወተ ነፍስ ለመኖር፡ የፈጣሪዬ ቁርጥ ጥሪ ደርሶኝ፡ በሞት ታንኳ፡ ረቂቁን ወንዝ እስክሻገረው ድረስ፡ ለጊዜው፡ የእኔ ህልውና፡ በሕይወተ ሥጋ የተወሰነ፤ የእርስዎ ህልውና ደግሞ፡ በሕይወተ ነፍስ የተከለለ ከመኾኑ በቀር፡ በዚች አፍታ፡ የኹለታችንም የመንፈስ ህልውና፡ በሕያውነቱ፡ ልዩነት የለውም፤ እርስዎ፡ በደርግ ሰፊ ዓለም፡ በውጭ፡ በነጻነት፤ እኔ ደግሞ፡ በደርግ የግዞት ዋሻ፡ በውስጥ፡ በእሥረኝነት፤ ሣለን፡ ከሰባት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ ሳንተያይ፡ ተለያይተን እንደቆየነው ማለት ነው።

ከሰባት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን ከቆየው፡ ከዚያ መለያየት በኋላ የኾነውም መተያየት፡ ከደርግ የሥጋ ሞት ፍርድ በታደገኝ፡ በእግዚአብሔር ቸርነት፡ እኔ፡ ከእሥር እንደተፈታሁ፡ ብዙም ሳይቆይ፡ ለአንዴና ለመጨረሻው፤ ምናልባትም፡ ለዘለዓለማዊው ጊዜ በተፈጸመው አስገዳጅ ግንኙነታችን አማካይነት የደረሰ እንደነበረ፡ ያስታውሱታል። እርሱም የኾነው፡ ገና በእሥር ቤት ሣለሁ፡ "አዳምና ሔዋን በኢትዮጵያ" በሚል አጠቃላይ ርእስ ሥር ያዘጋጀኋቸው፡ "በጡብያ ፍለጋ!"፤ "በእውነት ፍለጋ!" እና "በእውቀት ፍለጋ!" የተባሉት ሦስት ድርሰቶቹ፡ እርስዎ ይሰበስቡት በነበረው፡ የሊቃውንት ጉባኤ ታይተው እንዲታተሙና እንዲሠራጩ፡ በዘመኑ በነበሩት፡ በእጩጌ ተክለ ሃይማኖት ጥያቄና ፍላጎት ስለታዘዘ፡ እነዚህን ድርሰቶቹን ላስረክብዎ፡ ወደቤተ ክህነት መጥቼ በነበረበት ቀን፡ አንዲት ሰዓት ለማትሞላ፡ አጭር ጊዜ ያደረግነው መተያየትና ንግግር ነበር።

የሊቃውንቱ ጉባኤ፡ በእነዚህ ድርሰቶቹ ላይ ስለፈጸመው ደባ፡ ከእርስዎ የበለጠ የሚያውቀው ስለሌለ፤ የዚህንም ዝክረ ነገር፡ "ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፋረጃ!" በሚለው መጽሐፌ ውስጥ ስለገለጽሁት፤ እርስዎም፡ አስነብበው ሳይሰሙት እንዳልቀሩ ስለማምን፡ እዚህ ላይ፡ ስለዚህ ጉዳይ፡ ከዚህ የበለጠ ማብራራቱ አስፈላጊ ስላልመስለኝ፡ በዚህ አቆሜዋለሁ።

፪ኛ፡ ይህን ደብዳቤ እንድጽፍልዎ መነሻ የኾነኝን ምክንያት ደግሞ፡ ቀጥቶ ላስታውቅዎ! እርሱም፡ "ኬና ሕይወት ዘቅድስተ ቅዱሳን፡ እመ አምላክ" በሚል አርእስት፡ በሆራይዘን ማተሚያ ቤት፡ መጀመሪያ በግንቦት፡ ፲፱፻፺፱ ዓ.ም.፥ ዳግመኛም፡ በዚያው ዓመት፡ በነሐሴ ወር፡ እንደገና ያሳተሙት መጽሐፍዎ፡ መሠራጨት ከጀመረ፡ ከኹለት ዓመታት በኋላ፡ በአንድ ቅን ሰው አማካይነት ደርሶኝ ስመለከተው፡ በገጽ ፸፬ (እንደርስዎ የአገዝ አጻጻፍ 74) ላይ፡ እኔን በሚመለከት፡ ስሜንም፡ በቀጥታ በመጥቀስ፡ አሥፍረውት ያነበቡት ኃይለ ቃል ነው።

ስሞቻቸውን፡ በዚሁ መጽሐፍዎ ውስጥ ለጠቀሷቸው፡ ለሌሎቹ ሰዎች፡ የበኩልዎን፡ የነገረ ሃይማኖት መልስ ለመስጠት ሲሉ፡ የጻፉትን ወቀሳና ተግሣፅ፡ ማስጠንቀቂያም፡ በእኔ ላይ ከሠነዘሩት፡ ከዚህ ኃይለ ቃልዎ በፊት፡ መንደርደሪያ ማድረግዎ፡ የተነሡበትን የውስጥ ዓላማዎን ስለሚያሳይ፡ ይኸው አንቀጽ ምን እንደሚል አስታውስዎ ዘንድ፡ ቅጂውን ገልብጬ፡ እንደሚከተለው አቅርቤዋለሁ፡- "ከመጻሕፍት ቃል ዐልፋችሁ፥ ተርፋችሁ፡ [ቅድስት ድንግል ማርያምን] 'ጥንተ አብሶ አለባት፤ በዘር፥ በሩካቤ የተወለደች ናት፤ ሰው ናትና፡ ከሰማይ የመጣች አይደለችም፤' እያላችሁ፡ የምትተቹ ኹሉ፥ ወይም፡ እንደነእገሌ መኾን አለብን የምትሉ ኹሉ፡ ልባችሁን እዘዙ። አንደበታችሁን ግዙ። ከትዕቢት አትለፉ። ንስሐ ግቡ።"

በእኔ ላይ የሠነዘሩት ኃይለ ቃልዎ የሠፈረው፡ ከዚህ አንቀጽ ተከታትሎ ሲኾን፡ ይኸው ኃይለ ቃልዎ፡ እንዲህ ይነበባል፡-

"በተለይ ወንድሜ፡ ንቡረ እድ ቄስ ኤርምያስ፡ 'ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም ናት!' በሚል አነጋገር፡ የሚነዙትን ትምህርት፥ ከዚያም ዐልፎ፡ ሰባቱ ኪዳናት በማለት፡ የሚነዙትን አሉባልታ፥ ስሕተት ቢያርሙ፡ መልካም ነው። የምመክርዎ፡ እንደወንድምነቴ ነው። የአምላክ እናት፡ ግዑዝ ፍጥረት አይደለችም። ኢትዮጵያም፡ ሰው አይደለችም፤ አገር ናት። ድንግል ማርያም፡ ቅድስተ ቅዱሳን፡ ወላጇተ አምላክ ናት። ኢትዮጵያ ደግሞ፡ የእግዚአብሔር አገር ናት፤ ለእናቱም፡ በቃል ኪዳን የሰጣት፡ ርስቷ ናት። ይኼ ነው፡ ኹሉም፡ ሊያውቀው የሚገባው።"

እንዲህ ብለው ከጻፉ በኋላ፡ እንደላይኛው መግቢያ ኹሉ፡ መዝጊያ አድርገው፡ በማስከተል፡ የገለጹትን ቃል፡ ስመለከተው፡ እርሱንም፡ ቅጂውን ገልብጮ ማቅረብ እንደሚገባኝ፡ ተገነዘብሁ። ያም፡ "ምእመናን፡ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ልጆች ኹሉ! አባቶቻችኹ፡ ጌታንም፤ እመቤታችንንም በመናቅ፤ በመሳደብ፡ በደል ያልሠሩ ንጹሐን፤ ቅዱሳን ስለኾኑ፡ እናንተም፤ ጊዜ የወለዳቸውን መናፍቃንን ሳትከተሉ፡ እምነታችኹን ጠብቃችኹ፤ ከኑፋቄ ርቃችሁ እንድትኖሩ፡ ይኸን መጽሐፍ አዘጋጅቼላችኋለሁ።" ይላል።

አዎን! በእውነተኛው ንስሐ እስካልተመለሰች ድረስ፡ እኔ የማላውቃትና እርሷም የማታውቀኝ፤ እኔ ያልተቀበልኋትና እርሷም ያልተቀበለችኝ፡ የዘመናዪቱ፡ የኢትዮጵያ ቤተ ክህነት ሊቃውንት ጉባኤ ሊቀ መንበር የነበሩት እርስዎ፡ የሠነዘሩት፡ ይኸው ከባድ ኃይለ ቃል፡ በግል፡ ወደእኔ ብቻ ሳይኾን፤ በይበልጥ፡ በሃይማኖቱ ላይ ያነጣጠረ መኾኑ፡ እነሆ፡ በግልጽ ተጽፎ፡ በይፋ ተነበበ።

እንግዲህ፡ ለነገሩ መግቢያ ያህል፡ ይህን ካልሁ፡ አኹን፡ ወደዋናው ጉዳይ ገብቼ፡ ለተሠነዘረብኝ፡ ለዚህ ኃይለ ቃል፡ ተገቢውንና ትክክለኛውን መልስ መስጠት እጀምራለሁ። ይህንኑ ግዳጄን ስፈጽም፡ ይህን የመሰለውን መልስ ልሰጥ እንደሚገባኝና እንደሚጠበቅብኝ፡ እርስዎ ጭምር፡ እንደሚስማሙበት በማመን ነው።

፫ኛ፡ አለቃ አያሌው! እኔን፡ ደካማውንና ኃጢአተኛውን፡ የፈለጉትን ይበሉኝ። ነገር ግን፡ "ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም ናት!" የሚለውን የእግዚአብሔርን እውነት፡ እንዴት፡ "የሚነዛ ወሬ" አድርገው ገመቱት? ከዚያም ዐልፈው፡ ተርፈው፡ "ሰባቱን የእግዚአብሔርን፡ ቅዱሳት ኪዳናት"፡ እንዴት፡ "የሚነዙ አሉባልታዎች" ብለው፡ በዚህ የውርደት ደረጃ ሊፈርጁቸው ደፈሩ?!

እርስዎ ሊቀ ሊቃውንቱ፤ የሊቃውንቱ ጉባኤ ሰብሳቢ! ቅዱሳት ኪዳናቱን፡ "የሚነዙ አሉባልታዎች!?" አሏቸውን? እንዲያው ለመኾኑ፡ በቀጥታ፡ በእግዚአብሔር ላይ የተቃጠሉትንና የተነጣጠሩትን፡ እነዚህን፡ የድፍረትና የሰድብ ቃላትዎን፡ ገና ከመጀመሪያው፡ እንዴት አድርገው፡ በልቦናዎ ሲያስቧቸው ቻሉ?

ከዚያም፡ ከዚያው ልቦናዎ አመንጭተው ሲናገሩዋቸው፥ በመጨረሻም፡ ይባስ ብለው ሲያስጽፏቸው፡ ያን፡ "በፈጣሪነቱና በአምላክነቱ፡ እኔ አውቄዋለሁ፤ አምኜበታለሁም!" ብለው፡ ሌሎች እንዲያውቁትና እንዲያምኑበት ሲያስተምሩና ሲሰብኩ የኖሩትን እግዚአብሔርን፡ እንዴት አልፈሩትም?

መቼም፡ ሊቀ ሊቃውንት እንደመኾንዎ መጠን፡ በሥጋም፥ በነፍስም፡ ከእርሱ፡ ከእግዚአብሔር ፍርድ ማምለጥ እንደማይቻል፡ በምሥራቹ መጽሐፍ (በወንጌሉ) ውስጥ ተመዝግቦ የሚሰበከውን፡ የባለቤቱን መለኮታዊ መመሪያ አሳምረው ያውቁታል።

ይኸውም፡ "ኢትፍርህዎሙኬ፡ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ፤ ወለነፍስክሙስ ኢይክሉ ቀቲሎታ፤ ወባሕቱ፡ ፍርህዎስ፡ ለዘበ ሥልጣን፤ ወይክል፡ እምድሃረ ቀተለ ነፍስ ወሥጋ፡ ጎቡረ አጎጉሎ በውስተ ገሃነም። ...ኩሉ እንከ፡ ዘየአምን ብየ፡ በቅድመ ሰብእ፡ አነሂ አአምኖ፡ በቅድመ አቡየ ዘበሰማያት። ወዘሰ ክሕደኒ በቅድመ ሰብእ፡ አነሂ እክሕዶ፡ በቅድመ አቡየ ዘበሰማያት!"

ማለትም፡ "ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሩዋቸው! ነፍሳችሁን፡ ሊገድሏት አይችሉምና። ነገር ግን፡ ከገደለ በኋላ፡ ነፍስንም፥ ሥጋንም፡ በአንድነት፡ በገሃነም፡ ለመቅጣት ሥልጣን ያለውን፥ የሚቻለውንም፡ እርሱን ፍሩት! ...በሰው ፊት፡ በእኔ የሚያምንብኝን ኹሉ፡ እኔም፡ በሰማያት ባለው አባቴ ፊት አምነዋለሁ፤ በሰው ፊት የካደኝን ግን፡ እኔም፡ በሰማያት ባለው አባቴ ፊት እክደዋለሁ!" የሚለው ነው።

ታዲያ! ያን ከባድ የኃጢአት ድርጊት ለመፈጸም በተነሣሁበትና ሊያካኸዱት በሚያውጠነጥኑበት ጊዜ፡ እኒህንና እነርሱን የመሰሉትን፡ የእግዚአብሔርን ቃላት፡ እንዴት ሊያስታውሷቸው ሳይቻልዎ ቀረ?! (ማቴ. ፲፥ ፳፰፤ ፴፪-፴፫)

ግድ ኾኖብኝ፡ እነዚህኑ፡ የድፍረትና የስድብ ቃላትዎን፡ በማነብበት ጊዜ፡ እርስዎ፡ ይህን ያህል፡ ወደዚህ የኑፋቄ ዐዘቅት፡ ተምዘግዝገው ወርደው፡ "ያደርጉታል!" ብዬ፡ በእኔ በኩል፡ በምንም መልኩ የማስበው ነገር ስላልነበረ፡ ነገሩ፡ ፈጽሞ፡ ዱብዕዳ ኾነብኝ፤ ከዚህ የተነሣ፡ ተገልጠው የሚያዩ ዓይኖቼንና ተከፍተው የሚያዳምጡ ጀሮዎቼን፡ ለጥቂት አፍታዎችም ቢኾን፡ ላምናቸው ከበደኝ። ምነው! ምነው! ምነው! አንቱ!?

እነዚህን ሐሳውያን ቃላት፡ ራስዎ፡ ከአንደበትዎ አውጥተው፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ለመናገር፡ በእርግጥ በደፈሩበት ጊዜ፡ ከቶ፡ ምን ነክቶዎት ኖርዋል? በእርግጥ፡ ይህን ያሉት፡ ራስዎ ነዎትን? ወይስ፡ በእርስዎ ላይ ያደረ፡ ሌላ ባዕድ መንፈስ?

ወይስ፡ ጸሐፊዎ፡ "መቼም አያዩኝም!" ብሎ፡ ያልተናገሩትን ቃል፡ በገዛ ሥልጣኑ፡ በክርታሱ ላይ አሠፈረው ልበልን? ይህን ድርጊትና ኹኔታም፡ ከራስዎ ዓይነ ሥውርነት የተነሣ፡ በመስማት ብቻ ካልኾነ በቀር፡ መቼም ቢኾን፡ እርስዎ ዐይተው ሊያረጋግጡት የሚቻልዎ እንዳልኾነ፡ በግልጽ የታወቀ እውነታ ነው። ታዲያ! ይኸው፡ የወዳጅ ጠላትዎ የኾነው ጸሐፊ፡ "የእርስዎን ስም ለማጥፋት ሲል፡ ኾን ብሎ፡ በሐሰትና በተንኮል ተነሣሥቶና ዐቅዶ ያደረገው፡ ክፉ ተግባር ሳይኾን አይቀርም!" በሚል፡ በራሴ መላምት ልለፈውን?

አኹን፡ እንግዲህ፡ እኔ፡ ምን ልበል!? መጽሐፉ፡ በስምዎ ተጽፎና ታትሞ ስለወጣ፡ ስለተሠራጨም፡ ይህን እውነታ ለማስተባበል ፈጽሞ የሚያዳግት ጽኑ ነገር ነው፤ ለማስተባበል ከተቻለ ደግሞ፡ በዚህ መልክ፤ እስካኹን፡ በስምዎ ታትመው የወጡት መጽሐፎችዎ ኹሉ፡ "የእርስዎ ድርሰቶችና ዝግጅቶች አይደሉም!" ተብለው ሊሠረዙ ነው።

ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም መኾኗን መካድ፡ ያንንም፡ እንደሚነዛ ተራ ወሬ ቆጥሮ፡ "የሚነዙት ትምህርት" ብሎ መናገርና መጻፍ፡ ይልቁንም፡ "ስሕተት ነውና ያርሙ!" የሚል የድፍረት ቃል ሠንዝሮ፡ ይህንኑ፡ በመጽሐፍ መመዝገብ፡ የእግዚአብሔርን እውነት፡ መቃወምና በዲያብሎስ ሐሰት፡ ለማፍረስ መሞከር አይደለምን? እንዲህ ከኾነስ፡ ይህ አድራጎትዎ፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ መናገርና መንፈስ ቅዱስን መስደብ አይደለምን?

ከዚህም በላይ፡ መላው ዓለም በተቀበለው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፡ ከመጀመሪያው፡ አሪት ዘፍጥረት አንሥቶ፡ እስከመጨረሻው ዮሐንስ ራእይ ድረስ ባሉት ቅዱሳት መጻሕፍት፡ በስፋትና በምልዓት፡ በምጥቀትና በጥልቀት የተነገረላቸውን፡ ሰባቱን ቅዱሳት ኪዳናት፡ እንደተራ ወሬ እስከመቁጠር ከተደረሰ፡ የዚህ ድርጊት ፈጻሚ ማንነትና ምንነት፡ በእንዴት ያለ መልክ ሊገለጽ የሚቻል ይመስልዎታል?

ወይም፡ የዚህ ድርጊት ፈጻሚ፡ እነዚህን ሰባቱን ቅዱሳት ኪዳናት፡ ከዚያ በታች በማዋረድ፡ "የሚነዙት አሉባልታ!" ብሎ፡ በንቀት ካቃለለ፤ እንዲያውም "ሰሕተት ነውና፡ ይታረም!" ብሎ፡ በዘለፋ መልክ እስከማሰጠንቀቅ ከደረሰ፡ ይህ ሰው፡ "ማን ነው? ምንስ ነው?" ይባላል? ይህ ሰው፡ በዚህ አድራጎቱ፡ መላውን የእግዚአብሔርን ሥራ ንቆና አዋርዶ፤ እርሱን፡ ፈጣሪን፡ መቃወሙና መካዱ አይደለምን? ይህ ድርጊቱስ፡ ያን መለኮታዊና ዘለዓለማዊ ሕንፃ ለማፍራረስ እንደመቃጣት የሚያስቆጥር የክፋት ተግባሩ መኾኑ አይደለምን? የኹሉም መልስ፡ "አዎን! ነው።" የሚል ይኾናል። ታዲያ! እውነታው ይህ ከኾነ፤ ይኸው ሰውዬ፡ የዲያብሎስ ቀንደኛ አገልጋይ፤ የክፋቱና የጥፋት መሣሪያውም መኾኑ አይደለምን?

ለመኾኑ፡ እነዚያ፡ እንደወሬ "የተነዙ 'አሉባልታዎች' እና 'የተፈጸሙ ስሕተቶች'" የተባሉት፡ ሰባቱ የቅዱሱ ኪዳን አካላት፡ እነማን ናቸው? እርስዎም፡ በሊቅነትዎና በቤተ ክህነት የሊቃውንት ጉባኤ ሰብሳቢነትዎ፡ ከማንም የበለጠ የሚያውቁት መኾንዎ፡ ከቶ አይጠረጠርም። ይኹን እንጂ፡ ይህን ሳልዘነጋ፡ እንዲያው፡ ለማውሳት ያህል፡ እስኪ፡ ስማቸውን ብቻ ላነሣላልዎ! እነርሱም፡ ኪዳን አዳም ወሔዋን፤ ኪዳን ኖሳ፤ ኪዳን መልክ ጼዴቅ፤ ኪዳን አብርሃም፤ ኪዳን ሙሴና ኪዳን ዳዊት፤ በመደምደሚያውም፡ "ዳግማዊ አዳም" በተባለው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ የደም ቤዛነትና "ዳግማዊት ሔዋን" በተባለችው፡ በድንግል ማርያም የትስብእት እናትነት ማሳተም፡ የታተመው፡ ኪዳን ምሕረት፡ አይደሉምን?

"ቅዱሱ ኪዳን" የሚባለውስ፡ እነዚህን፡ ሰባቱን ኪዳናት አጠቃልሎ የያዘው፡ የመለኮት ሕያው ቅርስ አይደለምን? እርሱም፡ እግዚአብሔር፡ ለፍጥረተ ዓለሙ የሰጠው፤ ነገር ግን፡ እኛ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ብቻ፡ በሙሉ ኹለንተናው፡ እስከዛሬ፡ በባለአደራነት ጭምር ጠብቀነው የኖርነው፡ ዘለዓለማዊው ሀብታችን አይደለምን?

እነዚህ ሰባቱ ኪዳናትስ፡ የቅድስና ምንነታቸውን፡ እርስዎ ራስዎ ጭምር አውቀውና በይፋ "አምንባቸዋለሁ!" ብለው ሲያስተምሩባቸው የኖሩት አይደሉምን? እንዲህ ከኾነስ፡ በእግዚአብሔር የእውነት ቃልና በቅዱሳን ኪዳናቱ ላይ፡ በይፋ የፈጸሙት፡ ይህ ኹሉ፡ የእርስዎ አድራጎት፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ መናገርና መንፈስ ቅዱስን መስደብ አይደለምን?!

አዩ!?! በዚህ ግብርዎ፡ ራስዎ፡ ራስዎን በማጋለጥ፡ እውነተኛ ማንነትዎን፡ ለሚያውቅዎ፡ ለፈጣሪዎ ሳይኾን፡ ለማያውቁዎ ተከታዮችዎ፡ በይፋ አረጋግጠው ገለጡት!

ከሃይማኖታችንና ከምግባራችን፣ ከሥርዓታችንም ጋር፡ ነክነት ስላለው፡ ስለሌላው ግብርዎም፡ በሕይወተ ሥጋ እያሉ፡ ለራስዎ ባስነበቡትና በሰሙት፡ "ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፈረጃ!" በሚለው መጽሐፌ ውስጥ፡ (ገጽ ፬፻፳-፬፻፳፯) በሚበቃ ስለገለጸሁ፡ እዚህ ላይ፡ በተነሣሁበት በዚህ ርእስ፡ ከመወሰን በቀር፡ ሌላ የማክለው ነገር አይኖረኝም።

እንዲያው ለመኾኑ፡ ይህን የመሰለውን መልእክት የያዘው ጽሑፍዎ፡ በመጽሐፍ ታትሞ እንዲወጣ በወሰኑበት ጊዜ፡ ስለሚያስከትለው ጠንቅ፡ ምንም አላሰቡም ኖርዋል? ሌላው ይቅርና፡ በእርስዎ አምነውና ተማምነው፣ ተምረውና ተሰብከው የተከተሉዎ ምእመናንዎ እንኳ፡ "ምን ይኾናሉ? እኔንስ፡ ምን ይሉኛል!" ብለው እንዴት ሳያስቡ ቀሩ?

እርስዎ፡ ይህን ታላቅ ኃጢአት ሲፈጽሙ፡ እነርሱን ጭምር፡ ምናልባት፡ እየራሳቸውን፡ በንስሐ፡ ወደእውነተኛው የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት የሚመልሱ ካልኖሩ በቀር፡ በሥጋም፣ በነፍስም፡ በሚያስጎዳው፡ በታላቁ የጥፋት ደይን (የፍርድ ቅጣት) ውስጥ ዐብረው እንዲወድቁ ማድረግዎ መኾኑን፡ እንዴት ሳያስተውሉት አለፉ? አዎን! በእርግጥ ያስገርማሉ፣ ያሳዝናሉም።

፬ኛ፡ ከዚህ ከቀደመው በደልዎ ጋር፡ "የአምላክ እናት፡ ግዑዝ ፍጥረት አይደለችም። ኢትዮጵያም፡ ሰው አይደለችም፤ አገር ናት። ድንግል ማርያም፡ ቅድስተ ቅዱሳን፡ ወላዲተ አምላክ ናት። ኢትዮጵያ ደግሞ፡ የእግዚአብሔር አገር ናት፤ ለእናቱም፡ በቃል ኪዳን የሰጣት፡ ርስቷ ናት።" ብለው፡ በተናገሩትና በመጽሐፍ ባስጻፉት፡ በዚህ፡ በተምታታው አነጋገርዎና አጻጻፍዎ፡ በራስዎና በሥራዎ፤ በሌሎችም ላይ ያስከትሉትን ጠንቅ፡ ከቶ አስተውለውታልን? ተገንዝበውታልን? አይመስለኝም።

እንግዲያ ካላስተዋሉትና ካልተገነዘቡት፡ በዚህ ድርጊትዎ፡ ተምረው ሲያስተማሩ፤ አውቀው ሲያሳውቁ፤ መሠረት እየጣሉ ሲገነቡ፤ በሊቀ ሊቃውንትነትዎም፡ የቤተ ክህነቱ የሊቃውንት ጉባኤ ሊቀ መንበር እስከመኾን ድርሰው፡ ምድራዊ ሕልውናዎን ሙሉ፡ ሲደክሙበት የኖሩትን፡ ጠቅላላ ሥራዎን፡ የሻሩት፤ ያፈራረሱትም መኾንዎን ይወቁት!

እስኪ፡ በጽሑፍና ባጭሩ ልጠይቅዎ! ለመኾኑ፡ በእግዚአብሔር መንፈስ የተመሉት እኒያ ነቢያት፡ "ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ኀብ እግዚአብሔር!"

ማለትም፡ "ኢትዮጵያ፡ እጆቿን፡ ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!"፤

"አኮ ከመ ደቂቀ ኢትዮጵያ፡ አንትሙ በኀብዩ፤ ደቂቀ እስራኤል!" ይቤ እግዚአብሔር፡ 'ዘኾሎ ይመልክ' ስሙ።"

ማለትም፡ "የእስራኤል ልጆች! እናንተ፡ በእኔ ዘንድ፡ እንደኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁም።' ይላል፤ ስሙ፡ 'ኹሉን የሚገዛ' የኾነው እግዚአብሔር።" እያሉ፡ በቃላቸው የተናገሩላት፡ ያች ኢትዮጵያ፡ ከቶ ማን ናት? (መዝ. ፳፯፤ ፴፩። አሞ. ፱፤ ፯።)

ቅዱሳን ጻድቃን፡ እንደኃይለኛ የምንጭ ፏፏቴ በሚጎርፈው፤ እንደውቅያኖስ ማዕበልም በሚያጥለቀልቀው፡ ቅዳሴያቸውና ውዳሴያቸው፡ ምስጋናቸውን ያፈሰሱላትና የሚያፈሰሱላት፡ ማን ናት? ጸሓፍት፡ በብዕራቸው፡ ሥፍር ቀጥጥር የሌለውን ድርሰት የደረሱላትና የሚደርሱላት፤ ባለቅኔዎችም፡ በማያቋርጠው የቅኔ ዘረፋቸው የተራቀቁላትና የሚራቀቁላት፤ የተመሳጠሩባትና የሚመሳጠሩባት፤ ሊቃውንት፡ በአንድምታ ትርጓሜያቸው የተመሰጠባትና የረከባት፡ ማን ናት?

ሠዓሊዎችና ጥበበኞች፡ በአረንጓዴ፣ ብጫና ቀይ ሰንደቅ ዓላማችን ጥለት የተሸለመና የተንገሮረገገ ቀሚስ አልብሰው፤ መቀነቷንም አስታጥቀው የሣሏትና የሚሥሏት፣ የቀረጷትና የሚቀርጷት፡ ማን ናት? እኛ፡ ልጆቿም፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በየልቦናችን ሰሌዳ ላይ ጽፈናትና በዓይነ ሕሊናችን እያየናት፡ "እናት አገራችን!" የምንላት፡ ታዲያ፡ ማን ናት?

"ኢትዮጵያ" የኾነችው፡ ድንግል ማርያም አይደለችምን? ይህ ኹሉ የሰብአውያን ፍጡራን፡ የፍቅርና የአክብሮት፣ የሰላምታና የምስጋና ሽር ጉድ፣ ጭንቅ ጥብ የሚካኼደው፡ በእርስዎ አስተሳሰብ፡ ለማንና ለምን መስለዎት ኖርዋል? ለሚያምኑባትና ለሚወድዷት፣ ለሚያከብሩዋትና ለሚያወድሷት፡ ድንግል ማርያም ለኾነችው፡ ለኢትዮጵያ አይደለምን? ደግሞም፡ ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም መኾኗን፣ ድንግል ማርያምም፡ ኢትዮጵያ መኾኗን፡ አጉልቶና አግዝፎ፣ አስረግጦና አስተማምኖ ለማሳየት አይደለምን? ለዚህ ካልኾነ፡ ታዲያ፡ ለሌላ ለምን ኖርዋል?

እንደርስዎ አተረጓጎም፡ "ኢትዮጵያ" የሚለው ቃል፡ "አገር" ተብላ ለተከለለችው፡ ለምድሪቱ ስምነት ብቻ ተለይቶ የተሰጠ አጠራር ከኾነ፡ ታዲያ! ይህችው ግዑዚቱ ምድር፡ ወደእግዚአብሔር የምትዘረጋው እጅ አላትን? ወይስ፡ "ይኖራታል" ተብሎስ፡ እንዴት ሊታሰብ ይቻላል? አይቻልም። አዎን! ወደእግዚአብሔር የምትዘረጋው እጅ "ይኖራታል" ብቻ ሳይኾን፡ "አላትም" ተብላ የምትታሰበው፡ ሰብአዊቷ ፍጡር፡ እንጂ፡ ምድሪቱ ልትኾን ከቶ እንዳይቻል፡ በማንም አመዛዛኝና አስተዋይ ፍጡር ዘንድ የታወቀ ነው።

ያች ሰብአዊቷ ፍጡርም፣ ያች፡ እጆቿን ወደፈጣሪዋና አምላኳ ዘርግታ፡ እርሱን፡ በሰውነት እስከመውለድ ያደረሳትን፡ መለኮታዊ መልስ ያገኘችና ለፍጥረተ ዓለሙ ያስገኘች፣ እስካኹንና ዛሬ፣ ወደፊትና ለዘለዓለምም፡ በእኔሁ በተዘረጉት እጆቿ፡ "ሀገረ እግዚአብሔር!"፣ "እናት አገር!" እና "እምዬ ማርያም!" እየተባለች፡ የሰማይና የምድር ፍጥረታትን፡ በኪዳነ ምሕረትነቷ ስትጠብቅ የምትኖረው፡ ድንግል ንግሥት፡ ከኢትዮጵያዊቷ እመቤት፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም በቀር፡ ታዲያ! እርስዎ፡ ሌላ ማንን ሊያደርጉ ኖርዋል ያሰቡት?

ከላይ በተመለከተው ጥቅስ፡ ነቢዩ፡ "እስራኤል" ያለው አካል ማ ነው? "የእስራኤል ልጆች" የተባሉትን አይሁድን ያስገኘው፡ የአብርሃም የልጅ ልጅና የይስሐቅ ልጅ የኾነው "ያዕቆብ" መኾኑን፡ ለእርስዎ መንገር፤ ወይም፡ ማስተማር፡ ከቶ ያስፈልጋልን? "ለብልህ አይነግሩ! ለአንበሳ አይመትሩ!" እንደተባለው ነውና። የሚኖርባት ሕዝብና አገሪቱ፤ ምድሪቱም፡ ዛሬም፡ በስሙ የሚጠሩባት ቢኾኑም፡ "እስራኤል" የተባለው አካል፡ ሰብአዊ ፍጡር የኾነው፡ "ያዕቆብ" እንጂ፡ ሕዝቡ የሚኖርባት አገሪቱና ምድሪቱ አይደለችም።

እውነታው፡ ይህ ከኾነ፡ ነቢዩ፡ "የኢትዮጵያ ልጆች" ያለው፡ ምድሪቱን ሳይኾን፡ ሰብአዊት ፍጡር የኾነችውን ወላድ ሰብአዊት ፍጡር መኾኑን ማወቅና መረዳት፡ ለእርስዎ፡ እንዴት ሊሰጥዎ ተቻለ!? ያችሁ "ኢትዮጵያ" የተባለችው፡ ወላድ እናት፡ ያችው፡ ቅዱሳን ነቢያት፡ ትንቢት ከተናገሩላት፤ ሰባቱንም የእግዚአብሔር ቅዱሳት ኪዳናት ጠብቀው የሚገኙት ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያትም፡ በሃይማኖትነቷና በእናትነቷ፤ በአገርነቷና በንግሥትነቷ፤ በባለጉልትነቷና በኪዳነ ምሕረትነቷ አምነው ከሚኖሩባት፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም በቀር፡ ከቶ ሌላ ማን ልትኾን ይቻላታል?

አንቱ!? ከቶ ምን ነካዎት! በሰውኛው ይትበሃል፡ "ያልተማረ" የሚባለው፡ ማንኛውም፡ የኔብጤ ጨዋ እንኳ፡ በቀላሉ የሚርረዳውን፡ ይህን ገሃድ እውነታ ለማወቅና ለማስተዋል፡ ለእርስዎ፡ ለሊቁ፡ እንደምን አስቸገረዎት!? እንደምን ተሳነዎት!? የሰው ጥላቻ፡ ምሥጢር በማመሳጠርና የረቀቀውን አጉልቶ የመተርጎም ችሎታና ሙያ ያለው ይመስል የነበረውን ዓይነ ልቦናዎን ጭምር አሳወረው ልበልን? ወይስ፡ ያ ችሎታ፡ ያንኑ የተቀበለውን ድምፅ መላልሶ የሚያሰማውን መቅረጸ ቃል በመሰለ አእምሮ ውስጥ ብቻ የተመዘገበ ኖርዋል? እንግዲህም፡ እርስዎን የመሰሉት፡ "ምሁራን" የተባሉት አዋቂዎች፡ ሰብአዊ ሊቅነት እስከዚህ መኾኑ፡ በዚህ፡ በእርስዎ ድርጊት ታወቀ! ተረዳ! ተረጋገጠ!

ለመኾኑ፡ በዚህ መጽሐፍዎ ውስጥ፡ ይህን ተጻራሪ ነገርዎን ባሠፈሩበት ገጽ ፊት ለፊት ባለው ተከታይ ገጽ ላይ፡ በጉልህ ባስጸፉት፡ "ማጠቃለያና ምክር" በሚለው፡ ዓቢይ ርእስ ሥር፡ የሚነበበውንና ይህንኑ ተጻራሪ ነገርዎን የሚያፈራርሰውን ቃል ተመልክተውታል? ለነገሩ፡ ዓይነ ልቦናዎ ካላስተዋለ በቀር፡ እንዴት ሊመለከቱት ይችላሉ? አይችሉም፤ አልቻሉምም።

የሚያስደንቀው፡ በዚህ ገጽ ዓምድ ላይ በጉልህ ያስጻፉት ቃል፡ በግእዙ፡ "ነኪር ነገሩ በእንቲአኪ ሀገረ እግዚአብሔር!" የሚለውና ንዑስ አርእስት አድርገው ያቀረቡት ነው። ታዲያ! ይህ ቃል፡ በቀደሙት ምሁሮቻችን የአንድምታ ትርጓሜ፡ "ሀገረ እግዚአብሔር እመቤታችን ሆይ! ስላንቺ የተደረገው ነገር፡ ድንቅ ነው!" ማለት፡ እግዚአብሔር ወልድን፡ ያለዘር፤ ያለሩካቤ መፅነሷን፤ መውለዷን መናገር ነው።" ተብሎ የተተረጎመና ይህንኑ ትርጓሜ፡ እርስዎ ጭምር፡ መላልሰው ሲያሰሙት የኖሩት አይደለምን? እንዲህ ከኾነ፡ ይኸውልዎ፡ የራስዎ ሥራ፡ የራስዎን የበደል ሥራ አጋልጦ፡ በራስዎ መሰከረብዎ!

ታዲያ፡ ይህን የእግዚአብሔርን እውነት፡ ዛሬ፡ እርስዎ፡ እንዴት አድርገው፡ በጥቂት የሐሰት ቃላት ሊሸሩት፤ ከዚህም አልፈው፡ ሊያፈራርሱት ሞከሩ? ሻረ ይተዉ አይኾንም!?

ኢትዮጵያ የኾነችው ድንግል ማርያም፡ በሀገሪቱና በምድሪቱ መጠሪያነት ብቻ ሳትወሰን፡ በውዳሴ ማርያምና በቅዳሴ ማርያም፤ በብሉይቱና በሐዲሳቱ፤ በሊቃውንቱና በድርሳናቱ፤ በማኅሌታቱና በሰአታቱ ትርጓሜ፤ እንዲሁም፡ ከጽላቱና ከታቦቱ፤ ጀምሮ እስከ ጥቃቅኑ ንዋያት ቅድሳት፤ ከዚያም፡ ከመንበሩና ከመቅደሱ፤ ከቤተ ክርስቲያኑና ከሥነ ፍጥረቱ ጀምሮ፤ እስከ ጽርሐ አርያም ድረስ ያለው የፈጣሪ ድንቅ ሥራ፡ በእርሷ ያልተመሰለ የለም፤ እርሷም፡ የምሳሌዎቿ አማናዊትና ሕያውት፤ ዘለዓለማዊቷም የህልውና መገለጫ አካል መኾኗ፡ እንደማያቋርጠው፡ የዓባይ ወንዝ መፍሰስ፡ ሲነገር የኖረና የሚኖር ዜና አይደለምን?

ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም፤ ወይም፡ ድንግል ማርያም፡ ኢትዮጵያ ስለመኾኗ፡ በረዥሙና በሰፊው ማብራራት ይቻላል፤ ነገር ግን፡ ይህን የመሰለው ማብራሪያ፡ "በቃ! አበቃ!" ተብሎ ሊወሰን የሚችል አይደለም። ስለዚህ፡ ለጊዜው፡ "በዚህ የጎዋ ሰሌዳችን ልዩ ልዩ መድረኮች ላይ ሠፍረውና ተደርድረው በሚታዩት ጽሑፎቻችንና መልእክቶቻችን፤ ዕትሞቻችንና መጽሐፎቻችን ውስጥ፡ ተዘርዝሮ የተሰጠውን ሐተታ መመልከቱ ይበጃል!" ብዬ ነገሩን፡ በዚህ እገታዋለሁ።

ጅኛ፡ እርስዎ፡ የተማሩትንና ሊቅ የተባሉበትን፡ ለሌሎችም ሲያስተምሩ፡ ሲነግሩና ሲሰብኩ፡ ሲያስጽፉም የኖሩትን፡ ታላቋንና ዘለዓለማዊቷን የአምላክ እውነት፡ በእኔ ላይ ባለዎት ጥላቻ ምክንያት ሊሸሩዎት ይሞክራሉን? ለምን? በሥጋ ብቻ ሳይኾን፡ በነፍስም፡ ዘለዓለማዊ ፍዳን የሚያስከትለውን፡ ይህን የመሰለውን፡ ከባድ ኃይለ ቃል፡ በእኔና በሥራዎቼ ላይ፡ እንዲሠነዝሩ ያስደፈረና ያስጨከነ፡ ይህን ያህል፡ የጸና ጥላቻ ሊያድርብዎት የቻለው፡ በምን ምክንያት እንደኾነ፡ እስካኹን፡ ባወጣው ባወርደው፡ ከቶ ሊገባኝና ልደርስበት አልተቻለኝም። እስኪ፡ በእኔ በኩል፡ ስለእርስዎ የነበረኝን ቅን አስተሳሰብና በዚህ ረገድ፡ ስለፈጸምሁት ተግባር፡ የማውቀውንና የማስታውሰውን፡ ባጭሩ ላዘክርልዎ!

የታኅሣሥ ፲፱፻፶፫ ዓ. ም. ግርግርና የመንግሥት አልጋ ግልበጣ ሙከራ ከከሸፈ በኋላ፡ በመንፈስ ቅዱስ አነሣሺነትና መሪነት፡ ተናጋሪነትና አስፈጻሚነት፡ ራሴን፡ ለዘመኑ መሪዎችና ባለሥልጣኖች፡ ለአገልግሎት አቅርቤ፡ የዚያን ጊዜዎ የኢትዮጵያ ቤተ ክህነት፡ የትምህርትና የድርሰት፡ የሰብከትና የማስታወቂያ ክፍሎች ሥራ መሪ ኾኜ በተመደብሁበት ወቅት፡ ከዚህ የሥራ ዘርፍ ጋር፡ የሰብከተ ወንጌሉን፡ የሰንበት ት/ቤቶችንና የወጣቶች ማኅበሮችን ድርጅቶች አቋቁሞ ከማስፋፋቴም ጋር፡ በተለይ፡ በኢትዮጵያ ነፋስ ድምፅ አማካይነት፡ በየዕለቱ፡ ጧትና ማታ፡ የአየር፡ ትምህርታዊ መልእክታችንን፡ ለሠላሳ ደቂቃዎች፡ ለማስተላለፍ አስፈቅደን፡ እርስዎን ከጎኔ አሰልፌ፡ እናካኺደው የነበረውን ሐዋርያዊ ተጋድሎ ያስታውሱት ይኾናል።

በመካከሉ፡ በዚያ ሥራዬ ለመቀጠል ያላስቻሉኝ፡ ብዙ ችግሮች፡ ከዘመኑ አመራር በያጣጣጫው እየደረሱብኝ ሣለሁ፡ ወደዚያን ጊዜው የኢትዮጵያ ቤተ ሕዝብ፡ የእንደራሴዎች ምክር ቤት፡ በምርጫ ግብቼ፡ ከዚያም፡ ወደአኩረም፡ በንቡረ እድነት ሹመት፡ ለአገልግሎት ኼጄ፡ ከጥቂት ዓመታት ቆይታ በኋላ፡ ለኢትዮጵያ ቤተ ክህነት ጠቅላይ ሥራ አስኪያግኜነት፡ ወደአዲስ አበባ ተመልኼ፡ በዚያ በነበርሁበት ጊዜ፡ እርስዎን፡ ወደመምሪያ ኃላፊነት ደረጃ ከፍ በማድረግ፡ ቀደም አድርገን የጀመርነውንና ተያይዘነው የነበረውን ሐዋርያዊ ተልእኮ፡ በበለጠ እያካኺድን እያለን፡ የደርግ ንቅናቄ መጣ።

በንቅናቄው ምክንያት፡ እኔ፡ ወደቤተ ምልክናው፡ የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት አባልነት፤ ከዚያም፡ ወደደርግ እሥረኝነት በመኼዴ እንደተለያየን የሚዘነጉት አይመስለኝም።

ከዚያ በኋላ፡ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ፤ ምናልባትም፡ ለዘለዓለማዊው ፍጻሜ፡ በአካለ ሥጋ የተያየነውና ቃል ለቃል የተነጋገርነው፡ በዚህ ደብዳቤ መግቢያ ላይ እንዳወሳሁት፡ እኔ፡ ከደርግ እሥር ተፈትቼ፡ በዚያ፡ "አዳምና ሔዋን፡ በኢትዮጵያ!" በሚለውና በእሥር ሣለሁ፡ ባዘጋጀሁት መጽሓፌ ምክንያት፡ ቤተ ክህነት፡ መጥቼ ሣለሁ እንደነበረ ያስታውሱታል።

ያም ወቅት፡ በእኔ ላይ ባደረገው ጥላቻ ምክንያት፡ የኋላ ኋላ፡ ይህን የመሰለ፡ ከባድ የተቃውሞ ኃይል ቃልን፡ በፈጣሪ ሥራ ላይ፡ ያውም፡ በመጽሐፋዊ መልክ፡ ይሠነዘራሉ ብዬ ጨርሶ ያላሰብሁበት ነበር።

ወይስ፡ "ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፋረጃ!" በተባለው መጽሐፌ ውስጥ፡ ጉዳዩ ለሚመለከተው፡ ለኹሉ እና ለእያንዳንዱ፤ ለእርስዎም፡ በቤተ ክህነት ሊቃውንት ጉባኤ ሊቀመንበርነትም ስለፈጸሙት በደል፡ በእኔ ልኩክነት የተላለፈው የመፋረጃ መልእክት፡ "ኢትዮጵያ" የተባለችው፡ የራስዋ፡ የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም መልእክት መኾኑን ዘንግተው፡ ምናልባት፡ በግል፡ የእኔ መስሎዎት፡ ቅር ተሰኝተውብኝ፤ ወይም፡ አዝነውብኝና ቂም ይዘውብኝ፡ ያን በቀል ሊወጡብኝ ይኾን? እኔ አላውቅም።

ይህችው፡ "ኢትዮጵያ" የኾነችው ቅድስት ድንግል ማርያም፡ በዚያ መልእክቷ፡ እርስዎን ከተፋረደችባቸው፡ ከሌሎቹ ብዙዎች የበደል ዓይነቶች መካከል፡ እስኪ፡ እዚህ ላይ፡ አግባብነት ያለውን፡ አንዱን ብቻ ልጥቀስልዎ! ያም፡ እርስዎ ራስዎም እንደሚያስታውሱት፡ እመቤታችን፡ በልጇ በወዳጇ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ጎን ቆማ፡ የበኩሏን የመስቀል ጽኑ መከራ በምትሳትፍበት ጊዜ፡ ይኸው ልጇ፡ አጠገቧ በቆመው በደቀ መዝሙሩ በዮሐንስ አማካይነት፡ እኛን ልጆቿን፡ ለእርሷ፤ እርሷን፡ እናታችንንም፡ ለእኛ አደራ በሰጠባት፡ በዚያች የመጨረሻ የኑዛዜ ቃሉ የጠራት፡ "'ሴትዮ!' ብሎ ነው" ብለው፡ በቤተ ክህነቱ ሊቃውንት ጉባኤ ተዘጋጅቶና ታትሞ በወጣው፡ የሓዲስ ኪዳን መጽሐፍ ውስጥ ያስመዘገቡት ትርጉም ነው።

ይህ ትርጓሜዎ ደግሞ፡ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ሃይማኖታችን አኳያ ሲታይ፡ ፈጽሞ አግባብነትና ትክክለኝነት የሌለው፡ እጅግ ከባድ፡ የጥፋት ግብር መኾኑ፡ ስሙ፡ ከላይ በተገለጸው፡ በዚያ መጽሐፌ ውስጥ ማመልከቴን አይዘነጉትም።

ከዚህ ጋር በተያያዘ መልካቸው፡ ያስደነቁኝ ተጨማሪ ነገሮች ስላሉ፡ እዚህ ላይ፡ እነዚህን ነገሮች አክልልዎ ዘንድ የሚያስፈልገኝ ኾኖ አግኝቼዋለሁ። እነዚህም፡ "እርስዎ፡ ስለእመቤታችን ተቆርቁረውና ለሌሎች፡ እንደመልስ አድርገው ባስጻፉት፡ በዚህ፡ በአኹኑ መጽሐፍ ውስጥ፡ እኔንና ተልእኮዬን፡ በመንቀፍ ብቻ ሳይወሰኑ፡ በይበልጥ፡ በፈጣሪዎና በመለኮታዊ ሥራው ላይ፡ እንዲህ ያለውን፡ ታላቅ ኃጢአት፡ በቃልና በጽሑፍ ሲፈጽሙ፡

-ታዲያ፡ እመቤታችንን የሚመለከተውንና በእርሷ ላይ፡ ቀደም ብለው፡ በይፋ የፈጸሙትን፡ ይህን፡ ሌላውን ታላቅ በደል፡ ለምንና እንዴት፡ ሳያወሱት፡ በዝምታ አለፉት?

-ለተከታዮችዎም፡ መልካም አርአያ በመኾን፡ ለምንና እንዴትስ፡ የንስሐ ይቅርታንና ምሕረትን፡ ከእናትና ልጇ፡ በይፋ ሳይጠይቁበት ቀሩ?

-ይህንኑ ስሕተትዎንም ዐርመውና የቃሉን ትርጉም አስተካክለው፡ ትክክለኛውንና እውነተኛውን ፈለግ፡ ለተከታዮችዎ ሳይተዉላቸው፡ እንዲያው፡ መንገደኞቿን እንደያዘች፡ መቅዘፊያና ቀዛፊዋን አጥታ፡ በውቅያኖስ ላይ እንደምትንሳፈፍ ሰባራ መርከብ፡ እንዲሁም፡ እረኛ እንደሌለውና ዐውሬ በበዛበት ምድረ በዳ ላይ እንደሚቅበዘበዝ የኩብት መንጋ፡ ጥለዋቸው፡ እንዴትና ለምንስ ጠፍተው ኼዱ?" የሚሉት ናቸው።

ደግሞ፡ ከእነዚህ ይልቅ፡ በበለጠ ያስደነቀኝንና ከእርስዎ በኋላ የተሠራውን የበደል በደል ድርጊት ልግለጽልዎ! ይኸውም፡ "ፀረ ማርያም" የተባሉት የሃይማኖት ወገኖች እንኳ፡ በእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ላይ ያላደረጉትን፡ ያን የመሰለውን፡ ማለትም፡ "ሴትዮ!" የሚለውን ጸያፍ የትርጉም ቃል የያዘውን፡ ያንኑ፡ በእርስዎ ሊቀ መንበርነት ይመራ በነበረው የቤተ ክህነት ሊቃውንት ጉባኤ ተተርጉሞ የተሠራጨውን ሓዲስ ኪዳን፡ በአኹኑ ጊዜ፡ አንዳችም ዕርማትና ማቃናት ሳይደረግበት፡ ያንኑ ጸያፍ ቃል እንደያዘ፡ በቤተ ክህነቱ፡ እንደገና ታትሞ መሠራጨቱ ነው።

ይህም አድራጎት፡ በገሃድ የሚያሳየው እውነታ ቢኖር፡ የዛሬዋ ቤተ ክህነት መሪዎችና ሊቃውንት፡ ይህን ለመሰለው ግዳጅ፡ ምንም ዓይነት ደንታ የሌላቸው መኾኑን ነው።

፯ኛ፡ ወደሚቀጥለው ርእሰ ነገር ከመኼዴ በፊት፡ ልጠይቅዎ የምሻው፡ ከእርሱ ጋር የተያያዘ፡ አንድ ሌላ ነገር ስላለኝ፡ ያንን ላስቀድምልዎ!

ይኸውም፡ እርሰዎ፡ በቤተ ክህነት ትምህርት፡ ያላቁ ምሁር ሲኾኑ፡ ላልተማሩና ለማያውቁ ሰዎች፡ አስተማሪ ሊኾኑ ሲገባ፡ የእኔን የአገልግሎትና የኃላፊነት ደረጃ የሚያመለክተውን፡ የማዕርግ ስም፡ ቀድሞ፡ ሳያደርጉ የኖሩትን፡ አኹን፡ በዚህ መጽሐፍዎ፡ "ንቡረ እድ ቁስ" በሚለውና እንግዳ ነገር በኾነው አዲስ አጠራር መጠቀም ነው፤ እንደሥርዓታችን፡ ንቡረ እድ፡ ሥልጣን ክህነት ያለው ሊኾን እንደሚገባ የታወቀ ቢኾንም፡ ለአንድ ካህን፡ የሚስሰጠው የአገልግሎት ማዕርግ ስም፡ በዚህ ረገድ፡ "ቁስ" ወይም "ንቡረ እድ" ተብሎ፡ ከኹለቱ፡ በአንደኛው እንጂ፡ በአንድ ጊዜ፡ በኹለቱም ሊጠራ አይገባም።

ታዲያ ይህን ስሕተት፡ ለምንና እንዴት ሊያደርጉ ፈለጉ? ኾን ብለው፡ አውቀውት ነውን? ወይስ፡ ሳያውቁ? ወይስ፡ እኔ፡ ትምህርቴን፡ እንደቃል ኪዳኑ፡ ከእግዚአብሔር ብቻ እንጂ፡ እንደእርሰዎ፡ ከማንም መምህር አግኝቼና ተምሬ፡ በማንኛውም የትምህርት መስክ፡ በምሁርነት ያልተመረቅሁ መኾኔን ሊያሳውቁኝ ነው? ወይስ ደግሞ፡ "እኛ ሊቃውንቱ እያለን፡ በዘመኑ የኢትዮጵያ ትውልድ ዘንድ፡ የውርደትና የንቀት መለያ ከኾነው፡ ከተራ ቁስነት፡ የመጨረሻው ከፍተኛ፡ ኢትዮጵያዊ የክህነት ማዕርግ ለኾነው፡ ለአኩስም ጽዮን ንቡረ እድነት፡ የአንተ፡ በአንድ ጊዜ ማደግ፡ አግባብ አልነበረም!" ብለው ሊያመለክቱኝ ኖርዋል?

ምናልባት፡ የውስጥ ዓላማዎ፡ በእርግጥ፡ ይህ ከኾነ፡ እኔ፡ ለዚህ ታላቅ ተልእኮ የበቃሁት፡ በራሴ ፍላጎትና ጥረት፡ ወይም፡ በሌላ ሰብአዊ ድጋፍና ምልጃም ሳይኾን፡ በልዑል እግዚአብሔርና በቅድስት እናቱ መሪነትና አስተማሪነት፡ ጥሪና ቸርነት ብቻ በመኾኑ፡ ይህ ግብርዎ፡ እስካኹን፡ ጸንቼ ለምጋደልለት፡ ለዚህ ዕድል ባበቁኝ፡ በእነርሱ፡ በእናትና ልጅ ላይ የተፈጸመ፡ ሌላ ተጨማሪ በደል ስለሚኾንብዎት፡ እጅግ አዝንልዎታለሁ።

እዚህ ላይ፡ ርእሰ አድርጌ ላቀርበው የፈለግሁት ቁም ነገር፡ በሰውኛው ሥርዓትና የልማድ አነጋገር፡ እኔን፡ "በተለይ ወንድሜ" ብለው ወደርስዎ በማቅረብ፡ "የምመክርዎ፡ እንደወንድምነቴ ነው፤" ስላሉት አጻጻፍዎ ነው።

ይህ አቀራረብዎና አጻጻፍዎ፡ በእግዚአብሔር እውነትና በቅዱሱ ኪዳን የኢትዮጵያዊነት ተዋሕዶ ሃይማኖታችን ላይ ያልተመሠረተ፡ ሓሳዊና የግብዝነት ስለኾነ፡ ይህን የመሰለውን ወንድምነት ደግሞ፡ ምንጊዜም፡ ከማንም ተቀብዬው አላውቅምና፤ ስለዚህ፡ ያለኃፍረትና ያለፍርሃት፡ በድፍረትና በይፋ፡ የእግዚአብሔርን እውነት ያስተሓቀሩ፤ በአምላካውያት ቅዱሳት ኪዳናቱም ላይ የመጨረሻ ታላቅ ኃጢአት የኾነውን፡ የስድብ ቃል የሠነዘሩ፡ የእርስዎን ወንድምነት አልቀበለውም። በዚህ ረገድ፡ እንኳንስ፡ ሥራ ያገናኘንን እርስዎን ቀርቶ፡ ራስዎ ጭምር እንደሚያውቁት፡ በዚህ፡ በሃይማኖት አቋማችን መለያየት የተነሣ፡ አንድ አብራክንና አንዲት ማሕፀንን የምጋራቸውን፤ የእርስዎ መሰሎችና ተባባሪዎች የኾኑትን፡ "የሥጋ ወንድሞች" የሚባሉትንም እንኳ አልተቀበልኋቸውም።

ይህ ሃይማኖታዊ አቋሜ፡ ራሴ የፈጠርሁትና "የእኔ ነው!" የምለው ሳይኾን፡ ረቂቅ ሠይፍ ኾኖ፡ አንዱን ረቂቅ አካልና የአንድነት ግንኙነት ሳይቀር፡ ከኹለት የመክፈል ኃይል ካለው የመለኮት ሥልጣን የተቀበልነው፡ የእውነተኞቹና የታማኞቹ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ተዋሕዶ ሃይማኖት ምእመናንና ምእመናት የሕይወት መመሪያ ቃል ነው።

ያም መመሪያ የተገኘው፡ "አንትሙሰኬ፡ ኢትሰመዩ 'መምህረ' በዲበ ምድር፤ እስመ አሐዱ ውእቱ፡ መምህርክሙ፤ ዘውእቱ ክርስቶስ።"

ማለትም፡ "እናንተስ፡ በምድር ላይ፡ 'መምህራን' አትባሉ፤ መምህራችሁ፡ አንድ ነውና፤ እርሱም፡ ክርስቶስ ነው።" ካለን፡ ከመምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

የመመሪያውም ቃል፡ "ይመስለክሙኑ፡ ሰላም፡ ዘአምጻእኩ ለምድር? አልቦ! እብለክሙ፤ ዘእንበለ መጥባሕት ወፍልጣን።"

ማለትም፡ "ለምድር፡ ሰላምን ያመጣሁ ይመስላችኋልን፤ አይደለም፤ ሰይፍን፤ መለያየትን እንጂ።" ካለ በኋላ፡

"...ዘይመጽእ ገቤየ፤ ወይፈቅድ ይትልወኒ፤ ወዘኢይጸልእ አባሁ፤ ወእሞ፤ ወብእሲቶ፤ ወውሉዶ፤ ወአጎዊሁ፤ ወአኃቲሁ፤ ወዓዲ፡ ነፍሶሂ እንቲአሁ፡ ኢይክል፡ ከዊነ፤ ረድእየ።"

ማለትም፡ "ወደእኔ የሚመጣ፤ ሊከተለኝም የሚወድድ፡ አባቱንና እናቱን፤ ሚስቱንና ልጆቹን፤ ወንድሞቹንና እሳቶቹን፤ የራሱ የኾነችውን፡ ሰውነቱን እንኳ ሳይቀር የማይጠላ፡ ደቀ መዝሙራ ሊኾን አይችልም።" ያለው ነው።

በዚሁ፡ በመምህራችን ቃል፡ "ወሰዐርክሙ ቃሉ ለእግዚአብሔር፡ በእንተ ሥርዓትክሙ። አ መደልዋን! ሠናየ ተነበየ ኢሳይያስ፡ ላዕሌክሙ፤ እንዘ ይብል፤ 'ዝ ሕዝብ፡ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ፤ ወበልቦሙስ፡ ነዋጎ ይርሕቁ እምኔየ፤ ወከንቶ ያመልኩኒ፤ እንዘ ይሜህሩ፡ ትምህርተ ሥርዓታተ ሰብእ።"

ማለትም፡ "ሰለልማዳችሁ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ። እናንት ግብዘች! ኢሳይያስ፡ በእናንተ ላይ፡ መልካም ተናገረ፤ እንዲህ ብሎ፡- 'እኔህ ሕዝብ፡ በከንፈራቸው ያከብሩኛል፤ በልባቸው ግን፡ ከእኔ፡ እጅግ የራቁ ናቸው፤ የሰውን ልማድ፤ ትምህርት እያስተማሩ፡ በከንቱ ያመልኩኛል።" የተባላችሁ እናንተ፡ ማለትም፡ እርስዎና የእኔ 'የሥጋ' "ወንድሞች" የተባሉት፡ በግብረ አበርነት ተባብራችሁ፡ በእኔ ተልእኮ ላይ ታካኪዱት የነበረውንና ከላይ የተጠቀሰው መለኮታዊ ወቀሳ የተነገረበትን የመሰለውን፡ ይህን፡ የእርስዎን የተቃውሞ ዘመቻ የሚያውቅ፡ ይኸው መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ዛሬ፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ እንዲህ እያለ፡ እኔንና እንደእኔ፡ የሚሳደዱትን፡ ያጽናናል፡-

'ኩላ ተክል፡ እንተ ኢተከላ አቡየ ሰማያዊ፡ ትሜር። ጎድግዎሙ ለእሉ! እስመ ዕውራን እሙንቱ፤ ወአምርሕተ ዕውራን። ዕውር ዕውረ፡ ለእመ መርሓ፡ ክልኤሆሙ፡ ይወድቁ ውስተ ግብ።"

ማለትም፡ "ሰማያዊ አባቴ ያልተከላት ተክል ኹሉ ትነቀላለች። እነርሱንም ተዉአቸው! ራሳቸው ዕውሮች፣ የዕውሮችም መሪዎች ናቸውና። ዕውር፡ ዕውርን ቢመራ፡ ኹለቱም፡ ወደጉድጓድ ይወድቃሉ።"

እዚህ ላይ፡ "ዕውር" የሚለው ቃል፡ የሥጋ ዕውርነትን ሳይኾን፡ የአእምሮና የኅሊና፣ የነፍስና የልቦና ዕውርነትን የሚመለከት መኾኑን፡ የእግዚአብሔር ቃል ያስረዳናል። ይህም፡ ከመወለዱ ጀምሮ፡ ዕውር ኾኖ የተወለደውን ሰው፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ የዓይኑን ብርሃን እንዲያገኝ አድርጎ ከፈወሰው በኋላ፡ የተናገረው ነው።

ቃሉም፡ እንዲህ ይላል፡- "ወይቤሎሙ፡ 'አንስኬ መጻእኩ ለኩነኔ፡ ውስተ ዝንቱ ዓለም፤ ከመ እለ ኢይሬእዩ፡ ይርአዩ፤ ወእለኒ ይሬእዩ፡ ይዑሩ!' ወቦ እምፈሪሳውያን፡ እለ ሀለዉ ምስሌሁ፡ እለ ሰምዑ ዘንተ፤ ወይቤልዎ፡ 'ንሕነኬ፡ ዕውራንኑ ንሕነ?' ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ፡ 'ሶበስ ዕውራን እሙንቱ፡ እምኢኮነክሙ ጌጋየ፤ ወይእዜሰ፡ ባሕቱ፡ ንቡር ጌጋይክሙ፤ እስመ ትብሉ፡ 'ንሬኢ!' ወኢትሬእዩ፤ ወበእንተዝ፡ ኢይትጎደግ ለክሙ ጌጋይክሙ።"

ማለትም፡ "የማያዩ እንዲያዩ፣ የሚያዩም እንዲታወሩ፡ እኔ፡ ወደዚህ ዓለም፡ ለፍርድ መጣሁ!" አለ። ከእርሱ ጋር ከነበሩት ፈሪሳውያን መካከል፡ ይህን ሰምተው፡ 'እኛ ደግሞ፡ ዕውሮች ነን?' አሉት። ጌታችንም፡ 'ዕውሮችስ ብትኾኑ፡ በደል ባልኾነባችሁም ነበር፤ [ማለትም፡ እንደዚህ ዕውር፡ በተፈወሳችሁ ነበር፤] አኹን ግን፡ በደላችሁ፡ በራሳችሁ ነው፤ 'እናያለን' ትላላችሁ፤ አታዩምና፤ ስለዚህ ኃጢአታችሁ አይሰረይላችሁም!' አላቸው።" (ሉቃ. ፲፪፥ ፶፩፤ ፲፬፥ ፳፮፥ ማቴ. ፲፮፥ ፮-፲፬፥ ዮሐ. ፱፥ ፴፱-፵፩።)

ከዚህ በላይ በቀረቡት የቅዱሳት መጻሕፍት ጥቅሶች ውስጥ፡ ተደጋግሞ የተነሣው፡ "ዕውር" የሚለው ቃል፡ ምናልባት፡ የሥጋ ዕውርነትን መስሎት፡ ቅር ሊለው የሚችለው፡ ሌላውን አላዋቂ ሰው እንጂ፡ ብዙ ምሥጢር የሚፈቱትን፡ ሊቁን፡ እርሰዎን፡ ቅር ከማሰኘቱ ይልቅ፡ የበለጠ እንደሚያስደስትዎ አምናለሁ።

፯ኛ፡ እንግዲህ፡ ምናልባት፡ አኹን ባሉበት መቆያዎም ቢኾን፡ በንስሐ ካልተመለሱ በቀር፡ ዘለዓለማዊውን ጽኑ ፍዳ ሊያስከትልብዎ ለሚችለው፡ ለዚህ አሳሳቢና አሳፋሪ፡ አሳዛኝና አስደንጋጭ ግብርዎ፡ በእኔ በኩል፡ እንኳንስ፡ "እንዲህ እንዲህ ያለ ፍርድ ሊፈጸምባቸው ይገባል!" ብዬ፡ የግል ውሳኔን ልሰጥ ይቅርና፡ የውሳኔና የፍርድ ሐሳብንም እንኳ ላቀርብ፤ እንዲያውም፡ ልተችበትና አስተያየት እንኳ ልሠነዝርበት ይከብደኛል፤ አልችልም፤ አይገባኝም።

ባለቤቱ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በተናገረው፡ እንዲህ በሚለው፡ መለኮታዊ ቃሉ መሠረት፡ የሚፈርደውና ፍርዱንም የሚያስፈጽመው፡ በእርሱ ላይ፡ ይህ ኃይለ ቃል የተነገረበትና የተሰደበው፡ ራሱ መንፈስ ቅዱስ ስለኾነ፡ በእኔ በኩል፡ ኹሉን፡ ለእርሱ፡ አሳልፌ ሰጥቻለሁ፡-

"ዘኢኮነ ምስሌየ፡ እድውየ ውእቱ፤ ወዘኢይትጋባእ ምስሌየ፡ ይዘርወኒ ዝርወተ። በእንተዝ፡ እብለክሙ፡- ኩሉ ኃጢአት ወፅርፈት፡ ይትጎደግ ለሰብእ፤ ወዘሰ፡ ፀረፈ ዲበ መንፈስ ቅዱስ፡ ኢይትጎደግ ሎቱ። ወዘሰ ነበበ፡ ቃለ፡ ላዕለ ወልደ እንለ እመሕያው፡ ይትጎደግ ሎቱ፤ ወዘሰ ነበበ፡ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ፡ ኢይትጎደግ ሎቱ፤ ኢበዝ ዓለም፡ ወኢበዘይመጽእ።

"እመ አኮ፡ ግበሩ፡ ዕፀ፡ ሠናየ፤ ወፍሬሁኒ፡ ሠናየ፤ ወእመ አኮ፡ ግበሩ፡ ዕፀ፡ እኩየ፤ ወፍሬሁኒ፡ እኩየ፤ እስመ እምፍሬሁ፡ ይትዐወቅ ዕፀ። አ ትውልደ አራዊተ ምድር! በእጭ ትክሉ፡ ሠናየ ተናግሮ፡ እንዘ እኩያን አንትሙ፤ እስመ እምተረፈ ልብ፡ ይነብብ አፍ። ጌር ብእሲ፡ እምሠናይ መዝገበ ልቡ፡ ያወጽኦ ለሠናይት፤ ወእኩይሰ ብእሲ፡ እምእኩይ መዝገበ ልቡ፡ ያወጽኦ ለእኪት።

"አንሰ እብለክሙ፡ ኩሉ ሰብእ፡ ዘይነብብ፡ ንባበ፡ ፅሩዐ፡ ያገብኡ ሎቱ፡ ቃለ፡ በዕለተ ደይን። እስመ እምቃልከ ትጸድቅ፤ ወእምቃልከ ትትኳነን።"

ማለትም፡ "ከእኔ ጋር ያልኾነ፡ ይቃወመኛል፤ ከእኔ ጋር የማያከማች፡ ይበትናል። ስለዚህ፡ እላችኋለሁ፡- ኃጢአትና ስድብ ኹሉ፡ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል፤ ነገር ግን፡ መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ፡ አይሰረይለትም። በሰው ልጅ ላይ፡ ቃልን የሚናገር ኹሉ፡ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን፡ የሚናገር ኹሉ፡ በዚህ ዓለም ቢኾን፤ ወይም፡ በሚመጣው፡ አይሰረይለትም።

"ዛፍ፡ ከፍሬዎ ትታወቃለችና፡ ዛፏን፡ መልካም፥ ፍሬዎንም፡ መልካም አድርጉ! ወይም፡ ዛፏን፡ ክፉ፥ ፍሬዎንም፡ ክፉ አድርጉ! እናንት፡ የእባብ ልጆች፡ ክፉዎች ስትኾኑ፡ መልካም ለመናገር፡ እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው፡ አፍ ይናገራልና። ደግ ሰው፡ ከልቡ መልካም መዝገብ፡ በጎ ነገርን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም፡ ከልቡ እኩይ መዝገብ፡ የክፋት ነገርን ያወጣል።"

"እኔ እላችኋለሁ፤ ሰዎች ስለሚናገሩት፡ ስለከንቱ ነገር ኹሉ፡ በፍርድ ቀን፡መልስ ይሰጡበታል፤ ከቃልህ የተነሣ፡ ትጸድቃለህና፤ ከቃልህም የተነሣ፡ ትከብናለህ።» (ማቴ. ፲፪፥ ፴-፴፯።)

ከዚህ መለኮታዊ ቃል የተነሣ፤ እርስዎ፡ "ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም ናት!" የሚለውን የእግዚአብሔርን እውነት፡ "የሚነዛ ወሬ" ካሉት፥ ከዚያም ዐልፈው፡ ተርፈው፡ "ሰባቱን የእግዚአብሔርን፡ ቅዱሳት ኪዳናት"፡ "የሚነዙ አሉባልታዎች" ካደረጋቸው፡ በዚህ የድፍረት አድራጎትዎ፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃልን መናገርዎ አይደለምን? እንዲህ ከኾነ ደግሞ፡ ፍርዱ፥ ፍዳው፡ እጅግ የሚያስፈራና የሚያሠቅቅ እንደኾነ፡ ያውቁት የለምን? አዎን! እርሱም፡ ከላይ በሠፈረው፡ በአዲስ ኪዳን ጥቅስ ውስጥ ተጽፎ የሚነበበው፡ መለኮታዊው ቃል እንደሚያረጋግጠው፡ «መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ፥ በመንፈስ ቅዱስ ላይም፡ የተናገረ ኹሉ፡ በዚህ ዓለም ቢኾን፥ ወይም፡ በሚመጣው ዓለም፡ ኃጢአቱና በደሉ አይሰረይለትም።» የሚለው ቁርጥ ውሳኔ ነው።

እንግዲህ፡ ለዚህ ተልእኮ የታዘዘው፡ የእግዚአብሔር መልአክ፡ ይህን መንፈሳዊ ደብዳቤዬን፡ እርስዎ አሉበት ድረስ ወስዶ ያስረክብልኝ ዘንድ፡ በሃይማኖት ተማፅኜው፡ ለቅድስናው በመስጠት፡ ጽሑፌን እደመድማለሁ።

ጥቅምት ፫ ቀን፥ ፳፻፪ ዓ. ም.

ቅድስት ድንግል ማርያምና የእግዚአብሔር መንግሥት የኾነችው፡
የኢትዮጵያ አገልጋይ፡
ንቡረ እድ ኤርምያስ ከበደ ወልደ ኢየሱስ፤